

בבית המשפט העליון

בש"פ 1763/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע בעמ"י 17508-03-19 שניתנה ביום 7.3.2019 על
ידי כבוד השופט א' משניות

בשם המבקש: עו"ד פאולה ברוש

החלטה

1. מונחת בפני בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית משפט המחוזי בבאר שבע (עמ"י 17508-03-19, כב' השופט א' משניות), אשר קיבל את ערר המדינה והורה על מעצר המבקש לצרכי חקירה עד לתאריך 10.03.2019, וזאת בניגוד להחלטת בית משפט השלום בבאר שבע (מ"י 14987-03-19, כב' השופט י' בן טיט), אשר הורה על שחרורו ללא תנאים.

ברקע חשד כי המבקש ביצע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בת זוגו. ענייננו בבקשת מעצר לצרכי חקירה במשך חמישה ימים. מעיון בחומר עולה כי המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב סוגיית קיומו של חשד סביר.

2. עסקינן בבקשת רשות ערר. דהיינו, הדיון בעניין מוענק לשיקול דעתו של בית המשפט. כדי להעניק רשות זו, אין די בכך שערכאות קמא הגיעו לתוצאות שונות. לו היה עולה מהחומר כי על פניו נגרם עיוות דין למבקש, היה מקום להיעתר לבקשה ולקיים דיון לגופו. ואולם, עולה כי בית המשפט המחוזי ביסס את מסקנתו על בסיס הרף הראייתי

הנדרש אשר הוצג בפניו ועל סמך התשתית הנסיבתית המלאה. אכן בשלב מעצר ימים לצרכי חקירה ניתן להישען על תשתית כזו. ההחלטה על פניה ועל נימוקיה אינה מצביעה על טעות משפטית. אמנם בית משפט השלום הגיע למסקנה אחרת, אך, כאמור, לא די בכך. בהגיעי למסקנה זו נתתי את דעתי לנסיבות המקרה כמכלול, על פי החומר שהוגש. משכך, אין מקום להתערבות משפטית בהחלטת בית משפט קמא, וזאת מבלי להביע עמדה ביחס לבקשות עתידיות בעניין ככל שתוגשנה. בית המשפט המחוזי הורה לזרז את החקירה כך שתושלם בתקופת המעצר הנוכחית, וכך ראוי שיהיה.

3. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באדר ב' התשע"ט (8.3.2019).

ש ו פ ט